

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se věnuje domácímu vzdělávání, zaměřuje se především na spolupráci školy s rodinami a dětmi v domácím vzdělávání. Zabývá se tím, jak tato spolupráce v praxi vypadá a jak na ni pohlíží rodiče dětí vzdělávaných doma, co oceňují a co by navrhovali změnit. Teoretická část přináší poznatky o tom, co je domácí vzdělávání, jaká je jeho historie, jak vypadá u nás i ve vybraných státech Evropy. Dále v teoretické části shrnuji to, jaké rodiny volí domácí vzdělávání, z jakých důvodů, dále rodinnou situaci v České republice v posledních letech a v neposlední řadě i problematiku socializace dítěte. Praktická část přináší rešerši názorů na domácí vzdělávání rodičů dostupných v médiích a následně vlastní výzkum, který sestává z kvalitativních polostrukturovaných rozhovorů s 10 respondenty, které mají své děti v domácím vzdělávání. Z výsledků vyplynulo, že rodiče, kteří si domácí vzdělávání zvolili z přesvědčení, oceňují, když škola nechává výuku na nich a nepůsobí na ně tlak. Většina rodičů preferuje minimální kontakt se školou, který se týká především přezkoušení jednou za pololetí. Rodiče oceňují rychlou komunikaci prostřednictvím telefonu nebo e-mailu, osobní setkání nevyhledávají. Je pro ně důležité, když škola podporuje přátelské prostředí a v rámci zkoušení nemusí být oni ani dítě ve stresu. Socializaci dětí zajišťují sami, tuto oblast nemají potřebu se školou řešit.